

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 9C/11/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618201914
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Triznová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2019:6618201914.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Evou Triznovou v spore žalobcu: E. E., F.. XX.XX.XXXX, Q. T. G. A. J. XX, XXX XX A.Č., štátny občan Slovenskej republiky, pr. zast.: JUDr. Ladislav Kováč, advokát, Advokátska kancelária so sídlom M. Bela 2, 984 01 Lučenec proti žalovanému: G. M., F.. XX.XX.XXXX, Q. T. A., H. X, štátny občan Slovenskej republiky, pr. zast.: JUDr. Zuzana Morháčová, advokátka, Advokátska kancelária so sídlom Haličská cesta 3200, Lučenec o určenie vlastníckeho práva k motorovému vozidlu a určenie povinnosti, že vlastníctvo sa zapíše do registra motorových vozidiel vedenom na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru Lučenec, takto

rozhodol:

I. U r č u j e , že motorové vozidlo J. T., R. E., T. E., L. A. XXX B. je vlastníctvom žalobkyne E. E., F.. XX.XX.XXXX, T. K.. G.. A.. J. XX, XXX XX A..

II. Žalobu žalobkyne proti žalovanému, v ktorej sa domáha určenia povinnosti, že vlastníctvo sa zapíše do registra motorových vozidiel vedenom na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Lučenci z a m i e t a.

III. P r i z n á v a žalobkyňi náhradu trov sporu v rozsahu 50%.

IV. O výške náhrady trov sporu rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa podala dňa 18.04.2018 žalobu o určenie, že motorové vozidlo J. T., R. E., T. E., L. A. XXX B. je vlastníctvom žalobkyne Miroslavy Moravčíkovej a jej vlastníctvo sa zapíše do registra motorových vozidiel vedenom na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru Lučenec. Uplatnila si trovy sporu. Uviedla, že so žalovaným žila v spoločnej domácnosti v pomere druha a družky od roku 2010 do októbra 2017. Žalovaný v čase, keď žili v pomere druha a družky nebol riadne zamestnaný. Jediný príjem žalovaného bolo 100,00 Eur mesačne, ktoré mu vyplácala ona za pomocné práce, ktoré vykonával v kaderníctve. Kaderníctvo prevádzkuje ako živnostníčka. Dňa 19.01.2017 si žalobkyňa v predajni automobilov J. A. - Opatová kúpila osobné motorové vozidlo, ktorému bolo neskôr pridelené L. A. XXX B.. Za motorové vozidlo v predajni osobných motorových vozidiel vyplatila kúpnu cenu 11.800,00 Eur predajcovi A. J. a osobné motorové vozidlo prevzala. Pri kúpe bol prítomný žalovaný G. M., pretože ona nie je držiteľkou vodičského oprávnenia. G. M. jej oznámil, že pokiaľ nie je držiteľkou vodičského oprávnenia nie je možné ju zapísať ako vlastníčku motorového vozidla. Súhlasila teda, aby ako držiteľ osobného motorového vozidla bol zapísaný žalovaný. Príčinou rozchodu so žalovaným bolo požívanie alkoholických nápojov a užívanie drog. Po rozchode, žalovaného vyzvala listom zo dňa 08.03.2018 o vydanie osobného motorového vozidla, avšak žalovaný na výzvu nereagoval. Má naliehavý právny záujem na podaní žaloby o určenie vlastníckeho práva k motorovému vozidlu, pretože jej vlastníctvo je spochybňované

zápisom v registri motorových vozidiel. Žalovaný osobné motorové vozidlo nekúpil, neprevzal do držby a žalobkyňa v čase kúpy súhlasila s tým, aby žalovaný bol zapísaný ako držiteľ osobného motorového vozidla len z toho dôvodu, že sama nie je oprávnená viesť motorové vozidlo.

2. Uznesením č.k. 9C/11/2018-27 zo dňa 09.05.2018 súd vyzval žalovaného podľa § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku, aby sa písomne vyjadril k žalobe doručenej súdu dňa 18.04.2018. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.05.2018.

3. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

4. Súd vo veci určil termín pojednávania na deň 11.09.2018. Žalovaný sa na termín pojednávania nedostavil. Zásielka mu bola doručovaná prostredníctvom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Lučenec, Obvodné oddelenie PZ Lučenec na adresu trvalého pobytu, avšak žalovaný odmietol prevziať zásielku. Súd nariadil pojednávanie v jeho neprítomnosti.

5. Žalobkyňa trvala na žalobe. Vypovedala tak, že finančné prostriedky, ktoré použila na zaplatenie kúpnej ceny za osobné motorové vozidlo mala nasporené doma v hotovosti. Žalovaný nepracoval v období, keď žili v pomere druha a družky. Podniká ako kaderníčka od roku 1999. Žalovaný jej pomáhal tak, že zákazníckam umýval vlasy a ona mu vyplácala 100,00 Eur mesačne.

6. Na pojednávaní bola dňa 11.09.2018 vypočutá ako svedkyňa pani R. E., matka žalobkyne, ktorá vypovedala tak, že nebola prítomná pri uzatváraní kúpnopredajnej zmluvy ohľadne osobného motorového vozidla. Žalovaný v období, keď žil s jej dcérou v pomere druha a družky nebol zamestnaný. Žalobkyňa za žalovaného platila platby do zdravotnej poisťovne a platila výživné pre jeho dcéru.

7. Na pojednávaní dňa 12.10.2018 bol vypočutý žalovaný, vypovedal ako strana sporu tak, že vlastníkom osobného motorového vozidla je on sám. Kúpna cena bola zaplatená z finančných prostriedkov, ktoré boli v jeho vlastníctve. V rokoch 2010 až 2017 žil so žalobkyňou v pomere druha a družky. V rokoch 2007, 2008, 2009 mal dobrý príjem, takže finančné prostriedky si nasporil. Pomáhal žalobkyňi v kaderníctve. Za práce mu vyplácala žalobkyňa 100,00 Eur - 150,00 Eur. Vyživovaciu povinnosť mal k jednému dieťaťu. Výživné platil vo výške 86,00 Eur mesačne.

8. Svedok A. J. vypovedal na pojednávaní dňa 12.10.2018 tak, že je zamestnaný ako príjmací technik v spoločnosti, ktorá sa zaoberá kúpou a predajom osobných motorových vozidiel. Na okolnosti konkrétnej kúpnej zmluvy si vzhľadom na odstup času nepamätal. Spomínal si, že v predajni bola žalobkyňa a žalovaný. Žalobkyňa vystupovala tak, že ona je tá, ktorá kupuje osobné motorové vozidlo. Obvyklá prax je taká, že zákazníci pokiaľ majú peniaze v hotovosti, idú do banky, kde vložia hotovosť na účet a zákazník donesie potvrdenie, že finančné prostriedky na účet vložené boli.

9. Svedkyňa W. P. vypovedala na pojednávaní dňa 12.10.2018 tak, že je zamestnaná v predajni automobilov. Vypovedala tak, že v deň, keď bola uzatváraná kúpna zmluva, predmetom ktorej bolo osobné motorové vozidlo, prišla do predajne žalobkyňa a žalovaný. Svedkyňa sa nevedela vyjadriť, kto bol vlastníkom finančných prostriedkov, ktoré boli použité na kúpu osobného motorového vozidla.

10. Svedok R. M., otec žalovaného vypovedal na pojednávaní dňa 12.10.2018 tak, že nebol prítomný pri uzatváraní kúpnej zmluvy, ktorá sa týkala osobného motorového vozidla. Potvrdil, že strany sporu žili v pomere druha a družky. Ich rodina sa vyznačuje veľkou pracovitosťou. Žalovaný mal svoj príjem. Osobné motorové vozidlo, ktoré je predmetom sporu je umiestnené v garáži v H.. Žalovaný mal finančné prostriedky, pretože zarábal. Určite mal 12.000,00 Eur, čo je kúpna cena za osobné motorové vozidlo. Peniaze mal doma, neboli uložené na účte.

11. Na pojednávaní dňa 08.02.2019 bol vypočutý ako svedok I. G., ktorý uviedol, že má známosť so sestrou žalobkyne. Pri uzavretí kúpnej zmluvy, ktorá sa týkala osobného motorového vozidla nebol prítomný, ale vedel o tom, že žalobkyňa má záujem kúpiť osobné motorové vozidlo. Žalovaný nebol zamestnaný, takže nemal finančné prostriedky na zaplatenie kúpnej ceny.

12. Svedok I. P. vypovedal tak, že žalovaný riadne nepracoval, takže nemohol mať finančné prostriedky na zaplatenie kúpnej ceny.

13. Svedkyňa I. T. vypovedala tak, že nebola prítomná pri kúpe osobného motorového vozidla. Žalovaný v roku 2012 prestal pracovať na benzínovej pumpke a od roku 2012 každý deň bol v kaderníctve žalobkyne.

14. Svedkyňa L. E. uviedla, že matka žalovaného je jej sestrou. Nebola prítomná pri uzatváraní kúpnej zmluvy, predmetom ktorej bolo osobné motorové vozidlo. Potvrdila, že žalobkyňa a žalovaný žili v pomere druha a družky, preto si myslí, že nielen žalobkyňa nadobúdala majetok ale aj žalovaný, robili spoločne v kaderníctve. Žalovaný pomáhal žalobkyňi vo všetkom. Žalobkyňa jej osobne povedala, že keď dokončili prerábanie kaderníctva ešte majú doma 40.000,00 Eur. Túto skutočnosť jej povedala žalobkyňa osobne v roku 2017.

15. Z pripojeného spisu sp. zn. 8C/45/2017 bolo preukázané, že žalobca G. M. podal dňa 28.11.2017 proti žalovanej E. E. žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 33.600,00 Eur. Uznesením zo dňa 22.12.2017 č.k. 8C/45/2017-28 súd konanie zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.01.2017.

16. Dokazovanie súd vykonal výsluchom strán sporu, výsluchom svedkov, prečítaním pripojeného spisu 8C/45/2017, listinnými dôkazmi, faktúrami na čl. 5 až 9, listom - výzvou na vydanie veci na čl. 11, dokladom o vklade hotovosti zo dňa 17.01.2017 sumy vo výške 11.340,00 Eur, faktúry Č.. XXXXXXXXXX, potvrdenia o podaní daňového priznania z príjmov fyzickej osoby za rok 2007, za rok 2008, za rok 2009, za rok 2012, za rok 2013, za rok 2014, za rok 2015, za rok 2016, za rok 2017.

17. Podľa § 137 písm. c/ Civilného sporového poriadku žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

18. Podľa § 191 ods. 1 Civilného sporového poriadku dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

19. Podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

20. Podľa § 133 Občianskeho zákonníka ak sa hnutelná vec prevádza na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo prevzatím vecí, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

21. Všeobecným predpokladom preto, aby súd žalobe vyhovel, podľa § 137 písm. c/ Civilného sporového poriadku je právny záujem žalobcu, teda záujem na tom, aby bol vyhovujúci rozsudok pre neho po právnej stránke významný, čiže užitočný, aby mal zmysel. Žalobca musí naliehavý právny záujem na určení práva preukázať. Súd sa postavil na to stanovisko, že žalobkyňa preukázala naliehavý právny záujem na podaní žaloby o určenie vlastníckeho práva k osobnému motorovému vozidlu J. T., L. A. XXX B., pretože sa cíti byť výlučnou vlastníčkou hnutelnej veci, avšak ako držiteľ motorového vozidla je zapísaný na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Lučenci žalovaný, ktorá skutočnosť nebola medzi stranami sporná. Žalovaný má osobné motorové vozidlo vo svojej držbe a napriek výzve zo strany žalobkyne nebol ochotný motorové vozidlo vydať.

22. Žalobkyňa a žalovaný žili v spoločnej domácnosti v pomere druha a družky od roku 2010 do októbra 2017, ktorá skutočnosť nebola medzi žalobkyňou a žalovaným sporná. Dňa 19.01.2017 bola uzavretá kúpna zmluva v predajni automobilov J. A. - Opatová, predmetom ktorej bolo osobné motorové vozidlo, ku ktorému žiada určiť vlastnícke právo žalobkyňa. Okamih nadobudnutia vlastníctva k hnutelnej veci je upravený v § 133 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Na platnosť prevodu vlastníckeho práva k hnutelnej veci sa vyžaduje: odovzdanie práva držby, ktoré sa môže uskutočniť priamo z ruky do ruky. Na prevod vlastníckeho práva k hnutelnej veci zákon nevyžaduje vždy reálne odovzdanie veci. Ak niekto predáva osobný automobil, právnym dôvodom, titulom na nadobudnutie vlastníckeho práva k nemu, je kúpna zmluva, ktorá sama o sebe vlastnícke právo k automobilu neprevádza. Kupujúci sa stane vlastníkom automobilu a subjektom všetkých vlastníckych oprávnení až vtedy, ak mu bol automobil

predávajúcim odovzdaný a on ho prevzal, ibaže účastníkmi nebolo dojednané inak. Napríklad vlastnícke právo k automobilu nadobudne kupujúci v momente účinnosti kúpnej zmluvy, vlastnícke právo prejde na kupujúceho prevzatím kľúčov a dokladov k automobilu, vlastnícke právo k automobilu prejde na kupujúceho v momente splatenia kúpnej ceny a podobne. Evidenčné úkony na dopravnom inšpektoráte nemajú na prevod vlastníckeho práva k automobilu žiaden právny význam. Dôležitá je teda dohoda strán tak, ako to predpokladá ustanovenie § 133 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

23. Súd uveril tvrdeniam žalobkyne, že ona nadobudla vlastnícke právo k motorovému R. J. T., R. E., napriek tomu, že v evidencii motorových vozidiel je vedený ako držiteľ žalovaný. Nespornou medzi stranami sporu bola tá skutočnosť, že žalobkyňa nie je držiteľkou vodičského oprávnenia, takže nemohla prevziať osobné motorové vozidlo v predajni. Súd uveril tvrdeniu žalobkyne, že zaplatila zo svojich výlučných finančných prostriedkov kúpnu cenu osobného motorového vozidla, pretože v rokoch 2010 až 2017, kedy žila so žalovaným v pomere druha a družky vykonávala živnosť ako kaderníčka a žalovaný v týchto rokoch nepracoval, vykonával len pomocné práce v kaderníctve žalobkyne, kvalifikáciu mal pre celkom iný odbor. Žalovaný mal príjem, ktorý sa pohyboval podľa zhodného tvrdenia strán len vo výške 100,00 Eur, prípadne 150,00 Eur mesačne, pričom mal vyživovaciu povinnosť k dcére, na ktorú platil výživné 86,00 Eur mesačne. Pretože strany sporu žili v pomere druha a družky ani vyplatená mzda prípadne iný príjem za trvania družského vzťahu nie je príjmom spoločným, tak ako je to v prípade vzniku a trvania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Druhovia teda nadobúdajú hnutelné veci, prípadne nehnuteľnosti vždy do výlučného, prípadne do podielového spoluvlastníctva. Príjem, na ktorý poukazoval žalovaný, ktorý dosahoval ako živnostník bol príjmom spred roku 2010. Žalovaný nepreukázal, že by bol dosahoval v rokoch 2010 a nasledovné také príjmy, z ktorých by mohol nasporiť finančné prostriedky, z ktorých by zaplatil kúpnu cenu za osobné motorové vozidlo. Súd uveril tvrdeniam žalobkyne, že nadobudla vlastnícke právo k hnutelnej veci - osobnému motorovému vozidlu do svojho výlučného vlastníctva. Priamymi svedkami uzavretia kúpnej zmluvy boli len pán A. J. I. W. P.. Svedok A. J. si na okolnosti uzavretia kúpnej zmluvy podrobne nepamätal, avšak potvrdil, že v predajni boli prítomní žalobkyňa a žalovaný. Žalobkyňa vystupovala ako kupujúca. Rovnaké skutočnosti potvrdila W. P.. Motorové vozidlo prevzal žalovaný. Žalobkyňa nebola držiteľkou vodičského oprávnenia, takže reálne nemohla osobné motorové vozidlo z predajne prevziať. Svedkovia R. M., R. E., I. P., L. E. neboli prítomní pri uzatváraní kúpnej zmluvy, predmetom ktorej bolo auto. Vzhľadom na tú skutočnosť, že žalobkyňa a žalovaný žili v pomere druha a družky od roku 2010 do roku 2017, žalobkyňa bola tou, ktorá pracovala ako živnostníčka, dosahovala pravidelný príjem, preukázala, že dohoda medzi stranami sporu bola taká, že bude výlučnou vlastníčkou motorového vozidla a žalovaný, ktorý je držiteľom vodičského oprávnenia bude v evidencii osobných motorových vozidiel zapísaný ako jeho držiteľ. Potom ako druhovia ukončili svoj vzťah nie je dôvodné, aby v evidencii osobných motorových vozidiel bol naďalej zapísaný žalovaný a navyiac, aby mal osobné motorové vozidlo vo svojej držbe.

24. Súd žalobe vyhovel a rozhodol tak ako to vyplýva z výrokovej časti rozsudku.

25. Evidenčné úkony na dopravnom inšpektoráte nemajú na prevod vlastníckeho práva k automobilu žiaden právny význam. Navyiac súd nemôže uložiť tretej osobe dopravnému inšpektorátu povinnosť vyznačiť držiteľa motorového vozidla. Automobil je hnutelnou vecou, pri ktorom sa nadobúdanie a strata vlastníctva riadi ustanovením § 132 Občianskeho zákonníka a to bez ohľadu na to, či k nemu bol alebo nebol vydaný technický preukaz. Technický preukaz cestného motorového vozidla nemá vlastnú úžitkovú hodnotu a bez spojenia s príslušným cestným motorovým vozidlom nemá žiadny právny význam. Preto sa považuje za súčasť vozidla, ku ktorému bol vystavený v zmysle § 120 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zápisy v technickom preukaze majú evidenčný charakter. Zápis zmeny držiteľa vozidla do technického preukazu nie je teda nadobúdacím titulom k vozidlu, nemožno s ním spájať prevod alebo prechod vlastníckeho práva k vozidlu podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka a nie je ani rozhodnutím štátneho orgánu, ktorým by bolo možné nadobudnúť vlastnícke právo k veci. Pokiaľ teda žiadala žalobkyňa, aby súd určil povinnosť zapísať vlastníctvo k motorovému vozidlu do registra motorových vozidiel, ktorý vedie Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Lučenec, je jej žaloba v rozpore s hmotným právom, na ktoré súd poukazuje vyššie. Preto v tejto časti súd žalobu zamietol.

26. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

28. Súd aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok. Žalobkyňa bola úspešná v konaní v rozsahu 50%, preto o trovách súd rozhodol tak, že žalobkyni priznáva náhradu trov sporu v rozsahu 50%.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie, v lehote 15 dní odo dňa doručenia, na Okresný súd Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, Lučenec písomne, v štyroch vyhotoveniach.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že,

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 389 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
- c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
- d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.